

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemani, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 133.

V Ljubljani, v ponedeljek 15. junija 1891.

Letnik XIX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 13. junija.

Pogodba med vlado in Lloydom.

Gospodarski odsek, kateremu se je vladni predlog o pogodbi med vlado in Lloydom izročil v obravnavo, razpravljal je o tej važni zadevi včeraj v dveh sejah, ter je odobril to novo pogodbo, po kateri bo od novega leta naprej Lloyd le avstrijski in ne več, kakor dosedaj, avstro-ogerski. Po novi pogodbi bo predsednik Lloydov imenovan od Nj. Velikanstva, trgovinsko ministerstvo pa bo imenovalo dva upravna svetnika iz vrste trgovine ali obratne uprave.

Upravni svet, ki bo štel poleg teh dveh od vlade imenovanih še šest od delničarjev izvoljenih, bo razdeljen v dva pododborna s štirimi člani, kojih jeden bo imel sedež v Trstu, drugi na Dunaju.

Po novi pogodbi imela bo torej vlada jako velik vpliv na upravo Lloydovo, ki bo moral otvoriti nove trgovinske proge, premeniti tarife itd. Zato pa bo dobival na leto 3.400.000 gld. subvencije; ob enem pa mu bo vlada dala poldrugi milijon goldinarjev brezobrestnega posojila za napravo novih parnikov-ladij, da bo mogel zadostovati pomnoženim zahtevam. To posojilo bo imel v petih letih po obrokih 300.000 gld. na leto državi vrniti.

O pogodbi sami govorilo je več poslancev, osobito v imenu slovensko-hrvatske skupine poslanec Povše, ki je vladi naročal, da naj vpliva pri Lloydovi upravi na to, da bodeta vsaj dvakrat parobroda iz Trsta odhajala v Dalmacijo, ker sedaj je za to določeno, da odpluje v Kotor le jeden sam parobrod v tednu.

Pomisli vendar treba, da je Dalmacija kronovina našega cesarstva, ter da je pač umestno, da bi to deželo bolj vezali na državo in ondotnim pre-

bivalcem dali priliko, da bi lažje prihajali v Trst in odtod nadalje v središče države.

Trgovinski minister je odgovoril, da bode deloma tej želji ustrezno s tem, da bo iz Reke direktno v Kotor odhajal drug parobrod v tednu, torej da bodo imeli vsaj dvakratno zvezo med Kotorom in Trstom, oziroma z Reko, v tednu.

K članu II. omenjal je poslanec Povše, da ne bo mogel Lloyd zadostiti pomnoženim zahtevam, ker ima jako stare, že jako poškodovane ladije, brez čvrstih ladij pa ne bo mogel ustrezati n. pr. hitrejši vožnji. Izreka se za posojilo poldruga milijona, ker brez novih parobrodov je zamán pričakovati, da bi se Lloydovo parobrodovje zboljšalo.

Priporoča pa trgovinskemu ministru, da strogo pazi na to, da bode Lloyd dobre ladije kupil in te po mogočosti naročil pri domačih avstrijskih tovarnah.

K članu VII. odobrava poslanec Povše, da zahteva vlada od Lloydove uprave, da mora na leto najmanj 2000 ton premoga (to je, 2000 vagonov premoga) kupiti v domači državi, ter priporoča trgovinskemu ministru, da vpliva na to, da bode Lloyd tudi jeden del premoga kupoval in dobival iz naših premogokopov na Dolenjskem-Kočevskem, ker s tem bo ob enem pomagano novi železnici dolenjski, da bo imela več zaslužka, oziroma dohodkov, s tem pa vsa uprava pospešena in skrb kranjski deželi, ki je morala prevzeti jeden del garancije za obresti od prioritetnih delnic, olajšana.

K XXVII. članu pa pohvali odločnost vlade, ki zahteva od Lloydove uprave, da namešča v službe jedino ali izključljivo le avstrijske podanike, ter da mora stalno nameščeni uradnik Lloydov dobiti potrjenje od vlade.

A prav tako živo pa obžaluje, da je vlada temu pristavila drugi odstavek, po katerem imajo predpravo do Lloydovih služb dosluženi vojaki. Že se

je slišalo v zbornici, kolika krivica se godi civilnim pomočnim uradnikom, ki — skoro bi smel reči — pol življenja, celó po dvajset let pisarijo kot diurnisti, a vzlic marljivosti in veliki sposobnosti ne morejo dospeti do stalne službe, ker do takih imajo dosluženi vojaki povsod prednost.

Če že ta velika prednost, ki je mnogokrat pa ne le huda krivica civilnim pomočnim uradnikom, ampak tudi nikakor posebno v prosepah uradovanju, ima le veljati za civilne urade, naj bi pač vlada ne zahtevala tega pri pomorskih službah, kjer se ravna, da je mornar, rekel bi, od doma že in po celi svoji naravi za to rojen in poklican, in kdo bi pač mogel odrekati osobito Dalmatincem in istrskim Primorcem sploh, da so čili pravi mornarski narod, ki daje tudi najboljši material za našo cesarsko mornarico.

Kakor drugod iščejo sinovi raznih dežel svojo karijero, ali v kupčiji, ali pri obrtnijah itd., tako je običajno v Dalmaciji in v Primorju, da se mladina posveti mornarskemu poklicu. V Dalmaciji obstoje štiri višje mornarske učilnice v Dubrovniku, Kotoru itd., in dve ljudski mornarski šoli, v katerih se izučé domači sinovi za mornarski poklic. Ako bodo pa dosluženi vojaki imeli prednost do služb, bo zaprta pot domačinom; zato naj ali ta odstavek izostane iz postave, ali, ker vlada zahteva, da se cela postava nespremenjena sprejme, nasvetuje resolucija, po kateri se pozivlja vlada, da vpliva po vsej moči na to, da se bode na rojene Dalmatince in avstrijske Primorce sploh, ki so dovršili preskušnjo za mornarstvo na jedni domačih mornarskih šol, v prvi vrsti oziralo pri oddaji mornarskih služb pri Lloydov.

Za to resolucijo glasovala je večina odseka in bo tedaj poročevalec imel priporočati to resolucijo tudi državnemu zboru.

LISTEK.

Ponočni kralj.

Francoski spisal A. de Lamothe.

(Dalje.)

Redarstvo se polasti Jurija in njegovega sina. Dala sta si zvezati roke, v tem, ko so njih prijatelji nevoljno mrmrali, a iz bojazni se niso upali krivičnega sodnika preklinjati.

Coroner se z nekaterimi redarji podá proti gozdu, kjer so našli krvavo palico.

„Tukaj smo jo dobili — milost!“

„Tukaj so jo dobili“, ponavlja coroner in s svojo palčico kaže Pressmannu omenjeni kraj.

„Morilec tu ni mogel mimo; niti lističa ni tu odtrganega in sled palice kaže, da je bila od daleč sem zagnana.“

„Tako je“, pritrdi coroner. — „Dobro bi bilo, dalje iskati!“

„Da, prav dobro!“ — Redarji stikujejo nekaj minut neprestano okoli.

„Ali ne najdete nič sumljivega?“ kliče agent, ki si je polagoma prisvojil — pravico preiskovalca.

„Nič, kakor zeleni hrast, okoli katerega je trava pohojena.“

„Ta ‚nič‘ nam pa lahko veliko pové“, vpije agent. „Bomo videli! Ničesa se ne dotaknite, pustite pri miru drevo — vsako mladiko!“

Deset korakov oddaljen obstoji in pričakuje coronerja, katerega pa ni kaj veselilo hoditi po mokri travi; tudi se je bolj bal prehlajenja, nego se veselil videti smrt obsojenega Irca. Pressmann ni bil njegovih misli; da bi dosegel svoj namen, šel bi bil z bosimi nogami čez žrjavico.

„Vidite tu“, kaže agent, „še-le odrezano vejo — pogledajte tu, ali niso to dovolj pojasnjiva znamenja? Kaj mislite o tem?“

„Zelo pojasnjiva znamenja, da, da!“ hiti coroner.

Za-te gotovo ne, debeluh, misli si Pressmann. Tepec, ki bi lastne sence ne našel! Potem reče glasno: „Vaša milost! Jaz menim, da je palica bila odrezana od te-le veje.“

„Gotovo!“

„In da je morilec zelo previdno svoje orožje pripravil!“

„Gotovo!“

„In da bi sled, ko bi se zasledovati mogel, peljal do kraja moritve in potem...“

„Gotovo; žal le, da nimamo zasledovalca, ki bi bil zmožen —“

„Mislite?“

„Dà!“

„Ali mi dovolite poskusiti?“

„Kaj boste skusili?“

„Nekaj malega, vidite s tem-le psom!“

„Lep pes!“

„Prav lep — a tudi zelo dober; slediti zna bolj, nego vsi lovski psi vseh treh kraljestev!“

„O, čudovito!“

„Dovolite li?“

„Da, prav rad!“ — Agent prime psa ter ga pelje k deblu drevesa, potisne mu glavo v sveže stopinje ter ga sili, da je povoha. „Black“ voha in voha, naposled spozná, da mu je slediti Irca, za kojimi ga je tolikrat že naščuval njegov gospodar. „Forward!“ ukaže mu agent.

Hrt glasno zalaja ter plane tako hitro naprej, kakor daleč je segal konopec, na katerem ga je držal njegov gospodar.

„O, o, moti se!“ vpije coroner; „obrnil se je proti Glengariffu!“

„Le pustite ga, on že vé, kaj dela, našel ga bo, to vém.“

Zopet se je začel lov. Pes se je obrnil proti cromwellovemu mostu — ne da bi gozd zapustil ter za trenotek postoji za drevesom, pod katerim je bila ruševina močno pohojena; — na mahu poznal se je sled pepela iz prstene pipice.

„Tu je stal morilec, prežé na svojo žrtev“, pravi agent ter zopet zapodi psa dalje. „Black“ se

Odpis davkov.

Interpelacija poslanca Viljema Pfelferja in tovarišev do ekselence gospoda finančnega ministra.

Ze več let se dohodki kmetijstva, obrtnije in drugih podjetij vedno manjšajo, kar se mora obznavati; s tem so pridobitvene in gospodarske razmere prebivalstva vedno težavnejše, posebno ondu, kjer so se dosedaj pečali izključno z vinstvom.

Dohodki od vinstva se neprestano manjšajo in so v mnogih krajih že popolnoma prenehali, ker se strašno razširjata trtna uš in strupena rosa (peronospora).

Po uradnih poizvedbah, koliko je naredila škode že trtna uš v kranjskih vinogradih, se je konstatovalo, da je iz 10.609 ha vinogradov že 6023,5, torej nad polovico že okuženih po trtni uši ali pa vsaj sumljivih.

Največ škode napravila je trtna uš v sodnijskih okrajih Metlika, Kostanjevica in Krško; v poslednjih dveh okrajih so se pa neugodne razmere še s tem poostrele, da so zaradi koz, te najhujše ljudske bolezni, bili 1889. leta vstavljeni vsi sejmi več mesecev, cela sela bila so kontumacirana, kupci neso mogli po vino in so ga drugje nakupili, neprodano vino se je spridilo v primitivnih kletih v velikih množinah. Prebivalcem so se bila zaprla vsa pota, po katerih bi mogli dobiti gotovega denarja.

To notorično shujšanje gospodarskega stanja pa menda politična oblast popolnoma prezira, da, celo kaže se, da politična oblast misli, kakor da bi se bilo zboljšalo stanje prebivalstva, čeravno mora vedno bolj omejevati svoje potrebščine v obleki in hrani. V tem napačnem mnenju pa oblastvo potrjujejo tako imenovani zaupni moške.

Od mnogobrojnih slučajev naj tu le nekatere omenim. Tako se je n. pr. cenilo, da so se dohodki notarju povečali od 1000 na 2000, nekemu usnarju od 200 na 300, nekemu oštirju in mesarju pa od 510 na 975 gld. Da, jednemu posestniku žage se je letni dobiček, ki je bil poprej preračunjen na 180 gld., kar cenil na 600 gld.

Zaupni moške so se izjavili, da se je promet nekaterim trgovcem v Krškem in Kostanjevici povečal za 50—80 %. Trgovcem poleg železniške postaje zaračunili so ti zaupniki neprimeren dobiček 6 %, kakeršnega še dosedaj ni bilo, da, nekaterim trgovcem po jedno ali več ur oddaljenim od železniške postaje so dobiček zaračunili celo po 8 %, dasi morajo zaradi velike konkurence blago za isto ceno prodajati, kakor trgovci pri železnicah, četudi imajo velike stroške za prevažanje.

Podobne, če tudi manj kričeče pritožbe prihajajo tudi iz drugih dolenjskih okrajev, kajti povsod so se povečale podlage za davek 1891. leta.

Ker na Dolenjskem ni tovaren niti družih velicih obrtnih podjetij, morejo trgovci in obrtniki spečavati svoje blago le kmetom. Kmetje pa vedno bolj gospodarski propadajo, zatorej bi bilo pričakovati, da se bode davčno oblastvo oziralo na obubo-

orne okoli drevesa ter se spusti na nasprotno stran proti mestu, kjer je bil najden mrtvec.

„To je dobro, a pomaga nam ne“, pravi coroner; „vrtimo se v napačnem krogu — v circulo vitioso.“

„Le počakajte, „Black“ še ni zadnje besede govoril“ pravi agent, „zopet se vrača.“

„In to ni najprijetnejše“, zdi huje coroner, ves spehan in truden. „Komaj, da bi človek jezdil za to živaljo in trava je tako mokra.“

„Vaša milost naj ukaže le svojim služabnikom, — in vi nas počakajte tu! Kmalu se vrnemo; gotovo zagotovilo so mi preplašeni obrazi teh lenuhov, ki dobro poznajo morilec in vedo, da smo na pravem sledu.“

Irci so od daleč gledali in godrnjali zoper psa. „Gotovo je ta pot, po kateri je odšel morilec in srečen bo, ako se umakne vislicam. Ti nesrečni pes, ako te dobimo samega, po tebi bo!“

Block je v tem letal okrog, kakor znôrel. Vse vprek je je vodil skozi gozd za vasjo, naprej in zopet nazaj, po večjih in manjših ovinkih. Naenkrat obstoji, obrne se dvakrat okoli — izgubil je sled. Jan je klel, kakor nevernik, a pomagalo ni. Redarji iskali so na vse pretege kake sledi, a vse zaman.

(Dalje sledi.)

žanje, da bode torej pri odmerjanju davkov se oziralo na to, da se plačilna zmožnost manjša, torej manjše davščine predpisalo, da davkoplačevalcem že tako težavnih pogojev za življenje ne naredi popolnoma neznosnih.

Zaradi takega postopanja zaupnikov imajo davkoplačevalci pričakovati, da se jim davki še povečajo, ko bi se jim morali znižati. Poleg tega so pa zgubljali čas in tratili denar, ker so morali vkladati pismene pritožbe proti izjavi zaupnikov.

To vznemirjanje in nadlegovanje bi se bilo davkoplačevalcem lahko privarovalo, če bi davčno oblastvo bilo v poštev jemalo slabo gospodarsko stanje in bi bilo malo previdneje pri izbiranju tako imenovanih zaupnikov, katerih imena se sicer trdovratno prikrivajo, ali se vendar domneva, da so mej njimi ljudje najnižjih družbenih razredov, mej njimi celo jeden z omadeževanim značajem.

Ne moremo, da bi ne omenili uradnega poročila o stanju setev, po katerem je minola nenavadno huda zima škodljivo vplivala na ozimino, da sta ozimna rž in pšenica le na nekaterih njivah dobro prezimili, drugod sta pa, zlasti pšenica, deloma pozebli in sta se morali preorati, da se je posejalo jaro žito.

Tudi Kranjsko je zadela ta nadloga. Stanje dolenjskih okrajev, v katerih že napravlja trtna uš toliko škode, je zatorej še težavnejše. Davkoplačevalcu ni mogoče plačati davkov in še kupiti koleka za 50 kr. za prošnjo, da ga počakajo za davke.

Ker tudi v Avstriji prodira prepričanje, da eminentne državne koristi nujno zahtevajo, da se ohrani trden kmetijski in obrtni stan, gori opisane razmere pa mu obstanek otežujejo, v mnogih krajih pa celo onemogočujejo, vprašajo podpisani gospoda finančnega ministra:

1. Ali misli minister ukazati davčnim uradom, da naj se v onih krajih na Dolenjskem, v katerih so se očitno poslabšale gospodarske razmere v zadnjem času, pri odmerjevanju dohodninskega in pridobitvenega davka primerno ozirajo na spremenjene razmere?

2. Ali misli minister v potrebnih slučajih odložiti plačevanje davkov do prihodnje žetve, ako ga zato prosijo poškodovane občine?

Politični pregled.

V Ljubljani, 15. junija.

Notranje dežele.

Budgetna debata začne se jutri. V generalni debati bode od Slovencev govoril Šuklje, od Mladočehov dr. Gregor, dr. Kaizl in dr. Herold, od Poljakov Jaworski in Szezebanowski, od Hrvatov Perić, od nemških konservativcev Ebenhoch, od čeških veposestnikov Karol Schwarzenberg, od Rusinov Romančuk, od združene levice Plener, Chlumecki, od protisemitov Liechtenstein. Kedo govori od nemških nacionalcev, ne vemo. Seveda ni gotovo, da bi vsi govorniki prišli na vrsto. Govori se, da bode, ko se sklene konec debate, kot generalni govornik v imenu vseh opozicijskih strank, govoril dr. Herold. Če bode to res, ne vemo, ali zanimivo bi pa bilo, ko bi kak Mladočeh govoril tudi v imenu nemških nacionalcev. Nemogoče to ni, kajti razmere v državnem zboru postajajo od dne do dne bolj čudne in nenaravne.

Mladočehi. „Kuryer Poznanski“ obsoja odločno politiko Mladočehov, ki v državnem zboru le zanikavajo in demonstrirajo, pozitivnega pa nič ne storé. Narod češki ne bode imel ničesa od take politike. Ostra, ali pravičnejša sodba tega poljskega lista o mladočeški politiki.

Levica in Poljaki. „Gazeta Narodova“, ki ima zveze z vplivnimi poljskimi poslanci, vé povedati, da se bode sporazumenje mej Poljaki in levicari pokazalo ne le pri budgetu, temveč tudi pri mnogih drugih važnih gospodarskih in finančnih vprašanjih. Poljaki so se preverili, da levica ne hrepeni po hegemoniji in je pripravljena se ozirati na Galicijo. Poslednjih dvanajst let so se poljski poslanci vračali prazni z Dunaja, ker je levica jim nasprotovala; sedaj pa imajo upanje, več doseči, ker jih levica podpira. — Če je ta list prav poučen, bomo kmalu imeli poljsko-nemško večino. Za nas Slovence gotovo ni to nič veselega, kajti potem nimajo naši poslanci nobenega upanja, da bi kaj dosegli na Dunaju. — „Gazeta Poljska“ pa piše, da vlada in levica greste po potu, ki pelje do popolne premembe političnih razmer. Ta list pa pristavlja, da desničarji morajo gledati, da vlada po tej poti tako daleč ne pride, da bi bilo v škodo deželam in narodom avstrijske države.

Vnanje države.

Trodržavska zveza. V Italijanski zbornici je grof Negri nazivljat trodržavno zvezo politiko pustolovstva, ki deželi naklada velika bremena. Ministerski predsednik mu je pa odgovoril, da se jako

moti, kajti trodržavska zveza deželi ne naklada prav nobenih žrtv. Zvezna politika je politika narodne neodvisnosti. Brez trodržavne zveze bi tudi dobra gospodarska politika ne bila mogoča. Predsednik je s častno besedo zagotovil, da zastran oboroževanja trodržavska zveza ne naklada Italiji nobene dožnosti in da je namen tej zvezi le ohraniti mir. V željo, da bi se pogodba objavila, pa predsednik ni hotel privoliti, pripomnil je le še, da bi razoroževali se Italija poginila, kakor beneška država. Bolje je poginiti z orožjem v roci, nego pa umreti za pomanjkanjem krvi.

Srbija in Bolgarija. Vesele vesti prihajajo s slovanskega juga. Odnosaji mej Srbijo in Bolgarijo se boljšajo. Ristić je nedavno se izjavil, da Srbi ne mislijo na vojno z Bolgari, in kmalu za tem se je izjavil Stambulov, da Bolgari tudi ne želé vojne s Srbi. Opustil se je v Belem gradu banket društva sv. Save na čast Trikupisu, da bi se ne žalili Bolgari. Sedaj bode pa srbska vlada imenovala vojaškega atašeeja za Sofijo, bolgarska pa za Belgrad. Srbski atašej se bo predstavil knezu Ferdinandu kot načelniku bolgarske vojske. S tem bode Srbija nekako priznala bolgarskega kneza. Pričakovati je v kratkem najboljših razmer mej Srbijo in Bolgarijo.

Ruski židje. Vsi ruski listi zagotavljajo, da bode ruska vlada pa tudi rusko občinstvo podpiralo barona Hirscha v njegovem podjetju zastran izseljevanja židov iz Rusije. To je tudi verjetno, kajti Rusi bi se že davno radi znebili židov, ki le izmolzavajo narod. S tem narodu še ni dosti pomagano, če se židom le prepové bivati v nekaterih mestih, temveč le s tem, če se jih odpravi čez mejo.

Anglija in Rusija. Ko je potoval ruski carjevič po Indiji, so angleška oblastva jako pazila, da se ni preveč razgovarjal z domačimi knezi. Videla se je povsod velika nezaupnost proti Rusiji. Tako postopanje je napravilo v Peterburgu kaj neugoden vtis. Seveda angleškim oblastvom se je previdnost zdela potrebna, ko se po ruskih listih kaj pogosto čita, da bi Rusiji ne bilo težko, indijske kneze dobiti na svojo stran, ko bi prišlo do boja mej Rusi in Angleži. Do tega boja bode pa gotovo prišlo, kajti vedno ožje je ozemlje, katero loči angleško in rusko ozemlje v Aziji.

Nemške trdnjave. Francoski general izjavil se je proti dopisniku časopisa „Hamburgischer Correspondent“, da je Nemčija svoje meje proti Rusiji in Franciji mnogo slabše zavarovala, nego sta pa Francija in Rusija svoje meje. Če bi Rusija nepričakovano vojno napovedala, bi lahko ruska konjica vdrla daleč v deželo. Posebno bi lahko razdrila marienburški most, kateri ni dobro zavarovan, in s tem si prisvojila poldrugo provincijo.

Brazilija. Po poročilu iz Rio-de-Janeira je v Belemu, glavnem mestu zvezne države Parabuknil ustanek, katerega so pa hitro zatrli. Uzroki ustaneku so bili baje lokalni. Ta vstanek pa vsekako kaže, da v braziljskih združenjih državah ne bode vladal mir in red, temveč se bodo vedno ponavljale razne vstaje, kakor je že navada v srednje- in južno-ameriških republikah. Ko se je v Braziliji zatrl cesarstvo, naredil se je konec rednim razmeram v tej velikanski državi. Sedaj se bode le počasi razvijalo blagostanje v Braziliji.

Izvirni dopisi.

S Štajerskega, 13. junija. (Izlet akad. društva „Triglav“-a v Ljutomer.) Lepa navada se je udomačila med slovenskimi vseučiliščniki v Gradcu, med „Triglavan“, da prirejajo vsako leto izlet na domača slovenska tla, da pokažejo svojim rojakom, kako so si ohranili iste ideale, katere so preblagi roditelji vcepili v mlada srca. Preprijetne ure so preživeli „Triglavan“ lansko leto v Središču ob priliki razvitja svoje zastave, toda nebo ni se jim kazalo v prazniški obleki, kajti deževalo je od zgodnjega jutra do pozne noči. A na letošnjem izletu dne 7. in 8. junija v vinorodni Ljutomer nismo videli samo prijaznih obrazov gostojubnih Ljutomerčanov, prijazno bilo je tudi nebó, — dan, kakor si ga človek lepšega misliti ne more.

Izleta udeležilo se je okoli petdeset graških vseučiliščnikov, Slovencev, Hrvatov in Poljakov v spremstvu s tamburaškim zborom akad. društva „Hrvatska“.

Ko dospemo v Spielfeldu na slovenska tla, udarijo tamburaši krepko „Lepa naša domovina“, nekaj rojakov se nam pridruži in skupno odpeljemo se na radgonsko-ljutomerski železnici proti zaželenemu cilju.

Vsprejem na ljutomerskem kolodvoru bil je veličasten. Gromoviti „živio“-klici zadoné iz grl neštete množine, ko se ustavi vlak, ko razvijejo „Triglavan“ svojo krasno zastavo, ko pripenjajo došlim rodoljubne ljutomerske gospice lepe šopke. Po kratkem nazdravu predsednika ljutomerske čitalnice, gospoda notarja Šlambergerja, odidemo z vihrajočo zastavo v spremstvu domače godbe v prijazen trg. Nekoliko korakov pred trgom bil je postavljen lep slavolok z napisom: „Dobro došli!“, na drugi strani

„Bratski pozdrav“. Dospevši v trg, ki je bil deloma s trobojnicami okrašen, usipalo se je na došle na stotine šopkov iz hiš slovenskih rodoljubov.

Pred okrašenim poslopjem ljubomerske čitalnice pozdravi gosp. notar Šlamberger došle slovenske vseučilišnike s sledečimi besedami: „Predragi Triglavani! Hvale vredna je Vaša navada, da obiščete vsako leto kak kraj na domači zemlji, a to je tem lepše, ker storite to vedno skupno z brati Hrvati, katerih čakajo enkrat v domovini enake neugodne razmere, kakor Vas Triglavane. Če boste nadaljevali delo, katero smo mi pričeli, potem se narodu slovenskemu ni treba bati pogina. Veselega srca Vam torej zakličem prisrčen „dobro došli!“ v našem trgu.“

Na te navduševalne besede se predsednik „Triglav“-a g. drd. med. Jenko prisrčno zahvali v imenu Triglavancov in Hrvatov za preprižanost vsprejem ter obljubi, da hočejo tudi Triglavani nekaj hoditi po istih potih, po katerih so hodili in še hodijo najvzlednejši slovenski rodoljubi.

Od čitalnice podali smo se v gosp. Vavpotiča gostilno, izuad katere so vihrale slovenske trobojnice. Na odru, ki je bil postavljen na vrtu in okrašen s podobami presvetlega cesarja in cesarice, pričakovale so nas ljubomerske gospice, da navežejo na našo zastavo krasno izdelan rudeč svilnat trak z napisom: „Ljutomerčani — Triglavanom.“ Gdč. Prešern-ova spregovori v imenu nežnega spola prelepe besede, opominjajoč Triglavane, naj nikdar ne usahne njih ljubezen do premile slovenske domovine in zatiranega naroda, kajti kakor skrbna mati gleda vedno slovensko ljudstvo na slovenske dijake — na svojo nado.

Predsednik g. drd. Jenko se hvaležnim srecem zahvali za prelep dar, poudarjaje, da bodo trenutki, katere so preživeli v njihovi sredini, vsem Triglavanom vedno ostali v najlepšem spominu ter prosi gospice, naj blagovolijo v znak hvaležnosti in kot nekako protidarilce sprejeti fotografijo letošnjih Triglavancov.

K banketu, ki se je zatem pričel, došlo je mnogo gostov iz bližnjih krajev, posebno dosti iz Ormoža, kakor g. dr. Gršak s svojo blagorodno soprogo, kumice naše zastave, dr. Omulec, dr. Lemež, Kapus, Mikl; iz Ljutomera: g. Kukovec, g. Pahor; železniški uradniki iz Spielfelda, Čeha: Knop in Kril, g. notar Globočnik iz Velikih Lašč itd.

Preobširno bi bilo napisati vse govore in napitnice, ki so se vršile med banketom, ampak hočem jih samo omeniti:

Predsednik „Triglava“ g. drd. Jenko pozdravi vse navzoče, zahvaljuje se jim na obilni udeležbi. Gosp. cand. iur. Krančič napije nežnemu spolu; g. drd. Kartin ljubomerskim narodnjakom; g. drd. Jenko kumici društvene zastave blagorednej gospej Geršakovi; g. cand. med. Domicelj akad. društvu „Hrvatska“; g. stud. iur. Pavletič Poljakom; g. drd. med. Šuklje tamburašem iz Ovena; g. drd. Fon g. Kukovec, veleposestniku in predsedniku okrajnega zastopa; g. nadučitelj Vavda kmetskemu stanu. Razven teh so še govorili izmed Slovencev gosp. Kukovec, izmed Hrvatov g. drd. med. Zetolo, izmed Poljakov gosp. Kozlowsky. (Dalje sledi.)

Dnevne novice.

(Zaupnica in imenovanje pred. g. Gregorija Einspielerja častnim občanom.) S Koroškega se nam poroča: Občinski zastop občine Tolsti Vrh je v svoji seji dne 3. junija t. l. enoglasno sklenil sledeče: Priznavamo Vam, visokočastiti gospod, da se popolnoma zlagamo z Vašim delovanjem v koroškem deželnem zboru. — Akoravno imate toliko nasprotnikov, vendar morate resnica in pravica prej ali slej zmagati. Izrekamo Vam po svojem prepričanju priznanje popolnega zadovoljstva in Vas zagotavljamo svojega neomejenega zaupanja in vedne udanosti ter Vas imenujemo častnim občanom naše srenje. Bog Vas živi!

(Občni zbor obrtnega pomožnega društva) vršil se je včeraj ob 11. uri v magistratni dvorani ob navzočnosti mnogih članov. Vodja in ustanovitelj društva gosp. J. N. Horak pravi, da je to petintrideseti letni občni zbor, odkar društvo obstoji. Kakor računski sklep za l. 1890 kaže, je bilo prometa 658.883 gld. 35 kr. Rezervni zaklad pa znaša 24.180 gld. 93 kr. Udev je štel društvo koncem 1890. l. 150. Vodja g. Horak se potem hvaležno spominja mnogoletnega člana ravnateljstva umrlega g. Henrik Ničman-a in društveniki vstanejo raz se-

deže. Za škrtinastorja imenuje ravnatelj g. Pirkota in Petrina in za poverjevalce zapisnika današnjega občnega zbora gg.: Predoviča in Čamernika. Gospod Zor poroča za pregledovalni odsek o računskem sklepu in naglašja, da so knjige in blagajnica v najlepšem redu, ter nasvetuje, da se ravnateljstvu izreče absolutorij, čemur zbor pritrdi. V ravnateljstvo so izvoljeni gg.: Gustav Garich, Srečko Noll, J. Žitnik in J. Petrin. V pregledovalni odsek gg.: J. Zor, P. Kajzel in Fr. Pirkota. Ravnatelj g. Horak naznani, da se je pretečeno leto rezervni zaklad pomnožil za 1000 gld. Od teh nasvetuje, naj se 100 obrne za občnokoristne namene in sicer: za ustanovo, katero ustanoviti hoče kupčijska zbornica v prid ubožnim obrtnikom in za katero sta nabrala gg. Čamernik in Blaž že dokaj prostovoljnih darov, 40 gl., za „Narodno šolo“ 10 gld., za družbo sv. Cirila in Metoda 10 gold., za vajence, ki so v katoliškem rokodelskem društvu 10 gld. in za uboge obrtnike in njih vdove 30 gl. Zbor enoglasno pritrdi temu nasvetu. Konečno izreka g. Noll srčno željo, naj bi vrli g. ravnatelj Horak še dolgo let načeloval društvu in mu zakliče trikrat „Slava“, komur zborovalci navdušeno pritrdé. Gosp. Horak se zahvali in obljubi, da bo prejel kakor slej deloval v prosep društva.

(Živinski semnji v novomeškem in kočevskem okraju prepovedani.) Zaradi nalezljive živinske bolezni v gobcu in parkljih so vsi živinski semnji v novomeškem in kočevskem okraju do preklica prepovedani.

(Javne tombole), katero je včeraj na kongresnem trgu uprizorilo patrijotično gospejno društvo „Rudečega križa“, udeležilo se je kakih 7000 oseb. Prvo tombolo je dobil polir Matija Mariek, drugo je zadel mesar Martin Cimerman.

(„Slavec“.) Pri kogljanji, katero je priredilo „Delavsko pevsko društvo Slavec“ so dobili dobitke gospodje: 1. J. Podlesnik, 2. A. Levč, 3. V. Pregelj, 4. S. Francot, 5. F. S. Rojnik, 6. (za največ serij) V. Pregelj, 7. Šaljivi dobitki: (jagnje) Pertot.

(Cerkvena umetnost.) V prodajalnici g. F. Kollmanna na glavnem trgu razstavljen je kip Matere Božje čistega spočetja za cerkev na Šutni v Kamniku, katerega je za vzorec v $\frac{3}{4}$ prave velikosti napravil g. Alojzij Progar, akademičen podobar v Celovcu, rodod Kranjec. Kip kaže nam Mater Božjo v sredi skupine peterih angeljev, katerih troji na podnožju pojó. Nad temi dviguje se Marija stojé na zemeljski krogli in luni. Glavna ta podoba je posebno lepo pogojena in ima neko vzvišeno lepoto v obliču in celi postavi. Na desno in levo vpenjata se angelja, katerih jeden drži na blazini krono z žezlom, drugi lilijo in venec. Nad kipom Matere Božje pa so v polukrogu preljubeznjive glavice amoretov. Cela skupina kaže nam veliko nadarjenost umetnika. Kip bo baje v naravni velikosti rezljan iz lesa in potem polihromiran, ter bo po uzoru soditi pravi umotvor prelepi farni cerkvi v Kamniku, v kiné in spodbudo češčenja, mojstru pa v čast.

(Akad. društvo „Slovenija“) priredi v sredo 17. junija svojo peto redno zborovo sejo v letnem tečaju 1891 s sledečim vspešnim: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Berilo: „Spomini starega fanta“, spisal stud. jur. I. Toporiš. 3. Slučajnosti. Local: Kastner's Restauration „zum Magistrat“, I. Lichtenfelsstrasse 3. Začetek ob 8. uri zvečer. K obilni udeležbi vabi odbor.

(Iz Radovice) se nam piše: V petek nekaj po polnoči zbudil nas je zvon, naznanjujoč žalostno vest, da gori. Nedaleč od vasí sta dva visoka hrama pogorela; zažgala je neznana zlobna roka.

(Vozni red.) Cerkniški pritožbi zoper sedanji vozni red južne železnice se pridružijo tudi Pivčani. Vše dosedaj se je šestokrat izrekla želja, da bi brzovlak, ki je došel v Ljubljano ob 11. uri dopoldan, vozil vsaj za eno uro prej. Zdaj so naredili ravno narobe in vlak pride v Ljubljano skoro opoldne. Za potovalce je to kaj neprimerno, ker se mnoga opravila dadó opraviti samo od 11. do 12. ure. Tudi to srečo imamo, da zdaj po znižani ceni na brzovlaku nekaj več plačamo in vrhu tega je kombinacija z voznimi listki tako komplicirana, da ni čuda, da se marsikomu vsled tega sitnosti napravljajo.

(Drugo učiteljsko službeno mesto v Šentvidu nad Ljubljano) dobila je vzgledna učiteljica in pridna slovenska pisateljica gspđ. Janja Miklavčič-eva, ki je dosedaj ondi delovala na tretjem službenem mestu.

(Učiteljsko društvo v Črnomlju) imelo bo svoj občni zbor dne 2. julija 1891 v šolskem poslopju

ob 10. uri dopoldne. Vspešni: 1. Poročilo odborovo. 2. Volitev novega odbora. 3. Petje. 4. Lavtarjeva rač. metoda. 5. Pristop k Zavezi. 6. Razgovor o spominkih pokojnih tovarišev. 7. Nasveti. K udeležbi vabi odbor.

(Svetinjice sv. Alojzija.) Nove in lepo izvršene svetinjice s podobama sv. Alojzija in sv. Stanislava Kostka s slovenskim napisom dobiti je v „Katoliški Bukvarni“ in sicer velja na debelo 144 svetinjic 2 gld. 40 kr.

(Na Koroškem) porodilo se je 1890. l. 11.167 otrok. Na 1000 prebivalcev pride 32 porodov. Izmed rojenih je zakonskih 55.97 odstotkov, nezakonskih 44.03 odst. Mrtvo rojenih je bilo 3 odst. Največ nezakonsko rojenih ima mesto Celovec (71.93%). Tudi te številke govore dosti jasno, ter pojasne marsikaj v „liberalnem“ Korotanu, kazoč zlasti s kakšnim „blagrom“ (??) „laži-liberalizem osrečuje“ (??) ljudstvo!

(Katoliško vseučiliščno društvo v Solnogradu.) Dne 18. okt. 1884. l. sklenil je deželni zbor solnograški, da naj se začenjajo nabirati pomočki in sredstva, ki bi omogočila ustanovitev katoliškega vseučilišča v Solnogradu. Dne 28. dec. istega leta ustanovilo se je v Solnogradu katoliško vseučiliščno društvo z namenom pripravljati sredstva, da se misel katoliške univerze prej ko mogoče uresniči. Sv. oče Leo XIII. priporočali so novo podjetje v posebnem pismu od dne 4. marca 1885. l. ter so mu podelili blagoslov. I mnogi avstrijski škofje so v pastirskih listih priporočali za kat. cerkev prevažno podjetje. — Na veselje vseh zavednih katolikov vseučiliščno društvo od leta do leta bolj prospera, zlasti odkar ga vodi sedanji nadškof solnograški, premil. g. J. E. Haller. Društvo šteje okoli 60 podružnic z blizu 4100 udi. Osrednji odbor imel je dne 21. jan. t. l. nabranih 87.824 gld. 36 kr. Razun tega hranijo razne podružnice precejšnje svote, tako da znaša vse društveno premoženje nad 103.000 gld. — Pomenljiva za društvo bo letošnja tristoletnica smrti angeljskega mladeniča, sv. Alojzija. Linški bogoslovci poslali so namreč vsem avstrijskim duh. semeniščem poziv, naj se v trajni spomin té tristoletnice v vsakem duh. semenišču avstrijskem ustanovi akademična podružnica kat. vseučilišnega društva. Vse te podružnice se združijo v veliko akademično združbo („Vereinigung“), ki ima namen združevati raztrošene moči in unemati duhovno mladež za prekornostno društvo. Zato so se dne 19. m. m. vršila v Solnogradu posvetovanja zastopnikov več semenišč o tej združbi, in so se določila pravila združbe. Doslej so se k pristopu oglasila duh. semenišča: Line, Solnograd, Ljubljana, Litomerice, Budejovice, št. Florijan, št. Pöthen, Celovec, Sv. Križ, Maribor, Trident, Briksen, Gradec, Olomuc in Tarnov. Kolikega pomena je to veselo gibanje med duhovno mladežjo, vsakdo lahko vidi. Dal le Bog, da bi nova združba po vsem dosegla svoj vzvišeni namen v prosep in korist sv. kat. stvari, zlasti pa kat. vede!

(„Dolenjske Novice“ o graškem katoliškem shodu) pišejo te-le vrstice: „Prelepo se je vršil drugi katoliški shod. Udeležilo se ga je tudi jako mnogo Slovencev s Spodnjega Štajerskega. Prekrasno sta govorila na tem shodu mariborski mil. g. knezoškof Napotnik pa advokat dr. Sernec iz Celja. Kazal je prvi, kako potrebna je medsebojna ljubezen med narodi, kako složno delovanje; g. Sernec pa je poudarjal med drugim, da se med pravimi Slovenci vera kar ne dá ločiti od narodnosti, da, kdor zataji vero, postane prava propalica, nezvest tudi svoji narodnosti in narobe. Komur jedna svetinja ni draga, tudi druge ne mara. Kazal je, kako so ravno duhovniki ohranili slovensko narodnost itd. Čudno; pri nas na Kranjskem so pa gospodje, ki hočejo Slovence osrečiti s tem, da jim izpodkopavajo vero, vcepljajo mržnjo, srd do duhovniškega stanú, govore namreč po svojih listih, da so duhovniki brez domovinski, da so verni le še za srednjeveško dōbo; pišejo: „prej ko se uniči ta klerikalno-jezuitski zmaj, boljše za nas!“ Kdo pa je ta zmaj? Katoliški duhovniki, kajti mi smo si vsi jednaki, — vsi jezuitsko-verno prepričani. — Dolenjci, prepričani smo, da ste še verno-katoliški, da Vas vero uči jedino le katoliški duhovnik, ne pa kakov gospodič ali ceio vaški krčmar, naj ima še tako namazan jezik; zato smo prepričani, da bodele ostali pri naših „Novicah“, ki bodo vselej katoliške in slovenske, — da bodele pa vselej pokazali vrata vsakemu, ki bi Vas hotel osrečiti s kakim liberal-

nim listom. — Ob tej priliki vzlasti Dolenjcem prav iskreno priporočamo „Dolenjske Novice“ v obilno naročbo.

Telegrami.

Dunaj. 15. junija. „Presse“ se poroča iz Dolénje Tuzle, da je z Najvišjim sklepom odstavljen zaradi simonije metropolit Dionizij in se je arhimandritu Simiću v Tavni(?) izročilo upravnistvo vladikovine. Ta naredba napravila je najboljši vtis na pravoslavno prebivalstvo.

Dunaj. 15. junija. Budgetni odsek vsprejel je po daljši debati z 21 proti 5 glasom članov konserv. kluba Plenerjev predlog, da se odpravijo priklade na dobitkarino za najnižji razred obdačencev. Vsprejela se je resolucija Šukljejeva pozivljajoča, naj vlada, če le mogoče, že v jesenskem zasedanju predloži reformo direktnih davkov.

Praga. 14. junija. Od avtentične strani se poroča: Potovanje cesarjevo v Prago, ki je bilo s prva določeno na 9. dan julija, odloži se do druge polovice septembra, ker je namestnik Thun zbolel in bode dlje časa treba, da okreva.

Reka. 14. junija. Mej bivanjem Njega veličastva cesarja se ustavi v tukajšnjem pristanišču osem angleških vojnih ladij. Cesar jih bode ogledal dné 23. t. m.

Pariz. 14. junija. Državno podtajništvo za kolonije dobilo je iz Brazze telegram, da je izmišljena novica, da so domačini pobili ekspedicijo Craemplovo.

Rim. 15. junija. „Popolo Romano“ piše: Pogajanja o sklepu trgovske pogodbe mej Italijo, Nemčijo, Avstro-ogersko in Švico začno se v Bernu dné 27. julija. Italijo bodo pri pogajanjih zastopali Malvano in drugi visoki uradniki.

Carigrad. 14. junija. Najmočnejši rod Asircev v Yemenu se je spuntal. Vojaki, ki so se odposlali, da zatro ustajo, bili so tepeni in so zgubili 100 mož. — Yemenski guverner je poročal, da so Asirci oboroženi s hitro streljajočimi puškami in topovi. Ministerski svet je sklenil v Yemen odposlati 10.000 vojakov.

Buenos-Ayres. 14. junija. Misli se, da se stranke sporazumijo o kandidaturi generala Mitra za predsedništvo.

Piccoli-jeva tinktura za želodec je rahlo delujoče, vspešno učinkujoče, prebavne organe vrejujoče zdravilno sredstvo. — Cena steklenici 10 kr. (300—114)

Tuji.

12. junija.

Pri **Maliču**: Vitez Vessel, c. in kr. ženijski stotnik, z rodbino, iz Sarajeva. — Hoffman, uradnik, iz Trsta. — Witanwas iz Gradea. — German, Laad, Forscher, trgovci, z Dunaja. — Huttner, mornarski nadinženir, iz Trsta. — Brilj z Vrhnike. — Brugger iz Dun. Novega Mesta. — Steindorf z Koroškega.

Pri **Sonu**: Geisl, Pregel, Gruber, Zeller, trgovci, Weinle, potovalec, z Dunaja. — Müller iz Libereca. — Schäffer, c. in kr. polkovnik, s Tirolskega. — Dubokovic, posestnik, z Jelš. — dr. Pötz, knjižničar, in Allinger, duhovnik, iz Rorove. — Rührli, potovalec, iz Prage. — Klein, trgovec, z Bavarskega. — Schüller, potovalec, iz Gradea.

Pri **avstrijskem caru**: Seršen, poštni oficijal, z Dunaja.

Pri **bavarskem dvoru**: Mlinarič, Müller, zasebniki, Natale, kavarnar, iz Trsta. — Čížek s soprogo iz Gradišca na Moravskem.

Pri **Južnem kolodvoru**: Gadmar, zasebnik, s soprogo, z Reke. — Čop, trgovec z lesom, iz Istre. — Schuller iz Rateč. — Grohar Marija iz Florence. — Schalba, tehnik, iz Monakovega.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v
opazovanja	razkoma v mm	toplomera po Celsiusu			mm
7. u. jut.	73-97	12-2	sl. svzh.	del. jasn.	
13 2. u. pop.	73-91	17-8	"	"	0-00
9. u. zveč.	74-09	11-6	"	"	
7. u. jut.	73-0	10-4	brezv.	oblačno	
14 2. u. pop.	73-7	20-6	mz. jzpad	del. jasno	0-00
9. u. zveč.	73-7	13-6	sl. zap.	"	

— srednja temperatura obeh dni 13-9°, in 14-9°, oziroma za 4-5° in 3-5° nad normalom.

Izdajatelj in odgovorni vrednik: Anton Kržič.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

15. junija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	92	gl.	50	kr.
Srebrna " 5% " 100 " 16%	92	"	40	"
5% avstr. zlata renta, davka prosta	110	"	80	"
Papirna renta, davka prosta	102	"	45	"
Akcije avstr.-ogerske banke	1012	"	—	"
Kreditne akcije	300	"	—	"
London	117	"	50	"
Srebro	—	"	—	"
Francoski napoleond.	9	"	30 1/2	"
Cesarski cekini	5	"	53 1/2	"
Nemške marke	57	"	57 1/2	"

Tržne cene v Ljubljani

dne 13. junija.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	8	12	Špeh povojen, kgr.	—	64
Rež,	5	69	Surovo maslo,	—	68
Ječmen,	4	55	Jajca, jedno	—	2
Oves,	3	25	Mleko, liter	—	10
Ajda,	5	69	Goveje meso, kgr.	—	60
Proso,	5	69	Telečje	—	50
Koruz,	5	80	Svinjsko	—	66
Krompir,	2	59	Koštrunovo	—	40
Leča,	10	—	Pisaneč	—	44
Grah,	9	—	Golob	—	18
Fizol,	9	—	Senč, 100 kgr.	1	51
Maslo, kgr.	—	85	Slama,	2	23
Mast,	—	68	Drva trda, 4 mtr.	6	40
Špeh svež,	—	54	" mehka, "	4	40

Tužnega srca naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naša najstarejša, prirčno ljubljena hči, oziroma sestra

Linčka

po štiridnevni bolezni, previdena s svetimi zakramenti za umirajoče, stara 11 let, danes po 8. uri zvečer mirno zaspala v Gospodu, zapustivši nas v nepopisni britkosti.

Sv. Križ pri Kostanjevici.

dné 12. junija 1891.

(1)

Karol Kaligar, oče. — Hedvika Kaligar, mati. — Leonora, Ici, Milica in Justina, sestre.

Iščem za svojo notarsko pisarno v Litiji

koncipijenta,

ki je notarski kandidat, ali drugač izurjen v zemljeknjižnih in zapuščinskih rečeh.

Vstop od 1. julija t. l. naprej.

(3—1)

L. Svetec.

Podpisani bi rad vedel, če slika

Matija Bradaška

še živi in kje zdaj biva?

(1)

Janez Ažman, župnik v Gorjah.

Vozovnične

zvezke

(Fahrscheinhefte)

po jako znižani ceni, za vse evropske železnice, in od 300 kilometrov naprej za vsako daljavo, priporočila ter s prospekti in vsakršnimi pojasnili o potovanju rado-voljno in brezplačno služi

Jos. Pavlin v Ljubljani

pisarna za potovanje. (4)

Zvezki rabljivejših prog so vselej v zalogi.

Zahvala.

Za mnoge dokaze srčnega sočutja o priliki zadnje bolezni in smrti našega nepozabnega

VASE

za obile krasne vence in šopke, poslane dragemu pokojniku, za mnogobrojno udeležanje pri spremljevanju k zadnjemu pokoju in za prelepo in ginljivo petje pri grobu izrekamo vsem najsrčnejšo zahvalo.

(1)

Rodbina Petričič-Suyer.

Izjava.

Domača

c. kr. privilegovana avstrijska

zavarovalna družba

„DUNAV“

na Dunaju,

ki zavaruje

proti požaru, na življenje, prevažanje, in vsakovrstna zrcalna stekla,

mi je točno poravnala vsled požara premičnin na mojem posestvu v Friesach-Höllein navstalo škodo ter koulantno izplačala dotično zavarovano svoto, kar jaz javno in hvaležno tem potom objavim.

Friesach-Höllein na Koroškem, dné 10. junija 1891.

(1)

Alozij Mayer.

Ravnokar je izšel prvi zvezek lične knjižice z naslovom:

Povesti

slovenskemu ljudstvu v poduk in zabavo.

Sestavil in uredil

A. Kalan,

urednik „Domoljuba“.

— Ponatis iz „Domoljuba“ —

I. zvezek. — Cena 20 kr.

Obseg:

Zlati lasje. — Dedščina. — V za-metih pokopan. — Veronika. — Sama smola! — Trojni sveti večer. — Božič na sv. Gothardu. — V valovih življenja. — Lovski tat. — Luč na oknu. — Po viharju svetlo solnce. — Požar. — Lepi pirhi. — Marušnik. — Obhajilo v ječi.

Dobiva se v „Katol. Bukvarni“ in pri H. Ničmanu v Ljubljani.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.